

Arrest

nr. 136 354 van 15 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juni 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2010 dient verzoekster namens haarzelf en haar kinderen, op dat ogenblik allen nog minderjarig, een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 september 2010 wordt op 7 oktober 2010 ontvankelijk verklaard.

1.3. Bij aangetekend schrijven van 5 augustus 2011 dient verzoekster, namens haarzelf en haar kinderen, een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 11 juni 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 5 augustus 2011 onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 9 oktober 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 september 2010 ongegrond wordt verklaard. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op respectievelijk 17 oktober 2013 en 22 oktober 2013 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster en haar intussen meerderjarig geworden zoon. Verzoekers stellen tegen deze beslissingen eveneens een beroep in bij de Raad.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 4 maart 2014 dient verzoekster een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.8. Bij arrest nr. 122 736 van 18 april 2014 verwerpt de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing van 11 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 5 augustus 2011 onontvankelijk werd verklaard.

Bij arrest nr. 122 737 van 18 april 2014 vernietigt de Raad de bevelen om het grondgebied te verlaten van respectievelijk 17 oktober 2013 en 22 oktober 2013.

Bij arrest nr. 122 739 van 18 april 2014 vernietigt de Raad beslissing van 9 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 september 2010 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 16 mei 2014 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 maart 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 19 juni 2014 de nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 september 2010 ongegrond wordt verklaard. Op dezelfde dag neemt hij tevens beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen worden verzoekers op 21 augustus 2014 ter kennis gebracht.

Het inreisverbod opgelegd aan verzoekster is gemotiveerd als volgt:

“Mevrouw,

[...]

nationaliteit: Russische Federatie

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 19.06.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het

inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

Betrokkene op 22.10.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten, haar ter kennis gebracht op 23.10.2013. Betrokkene voldeed echter niet aan de terugkeerverplichting. Betrokkene kan evenmin aantonen stappen te hebben ondernomen de terugkeer naar het herkomstland voor te bereiden. Daarom wordt haar een inreisverbod van 3 jaar opgelegd."

Het inreisverbod opgelegd aan verzoeker is gemotiveerd als volgt:

"De heer

[...]

nationaliteit: Russische Federatie

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 19.06.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

Betrokkene maakt reeds het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 17.10.2013. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd op 04.02.2014 verlengd en betrokkene diende uiterlijk op 14.02.2014 hieraan gevolg te geven. Betrokkene voldeed echter niet aan de terugkeerverplichting en kan evenmin aantonen stappen te hebben ondernomen de terugkeer naar het herkomstland voor te bereiden. Daarom wordt hem een inreisverbod van 3 jaar opgelegd."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij benadrukken dat de controle van de Raad ook en voornamelijk onder meer een controle van de juistheid van de motieven omvat en of een juiste toepassing werd gemaakt van de wettelijke basis. Zij geven aan dat bij het opleggen van de inreisverboden geen rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van hun individuele geval.

2.2. Gelet op de opgeworpen schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel rijst de vraag of verweerder bij het nemen van de bestreden beslissingen zich heeft gesteund op correcte feiten.

De bestreden inreisverboden zijn genomen op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/11, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

Zoals blijkt uit de nuttige feiten ter beoordeling van huidig voorliggende zaak ging de Raad bij arrest nr. 122 737 van 18 april 2014 over tot de nietigverklaring van de bevelen om het grondgebied te verlaten van respectievelijk 17 oktober 2013 en 22 oktober 2013. Ingevolge de vernietiging van de voormelde bevelen van 17 en 22 oktober 2013 zijn deze met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en worden deze geacht nooit te hebben bestaan. Om deze reden kon verweerder zich ook niet langer steunen op de niet-naleving van deze vernietigde bevelen om het grondgebied te verlaten, om de inreisverboden op te leggen.

Verzoekers kunnen aldus worden gevolgd waar zij stellen dat de inreisverboden zijn genomen zonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden die hun situatie kenmerken en dit in strijd met de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juni 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies), worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS